

Ahoj!
Já jsem pavouček
Inspiráček, dovolte mi,
abych se představil a vás
všechny pozdravil

Představení

Kdopak mě to tady lechtá ?
Že by muška malinká?
A ještě se na mě chechtá,
ta věc hebounká.

„Ale kdepak, tak to není“,
povídá ten brouček.
Je to velké překvapení:
„Já jsem přeci pavouček!“

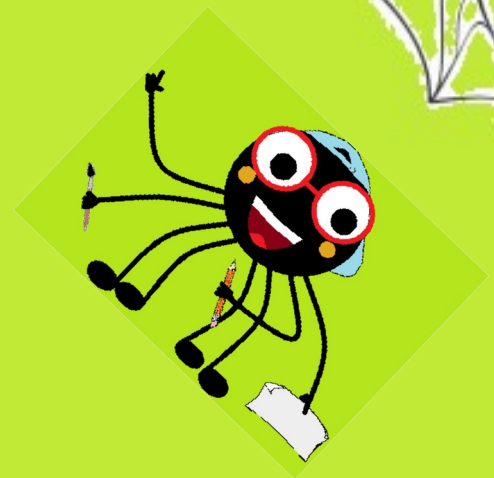
Vrtím hlavou, divím se:
„A jméno chlapče máš?“
„Inspiráček jmenuji se
a jsem celý váš!“

Nechápu, tak vysvětlí mi:
„Já jsem z vaší školky,
tady totiž líbí se mi,
mám rád kluky, holky.“

Zeptám se ho:
„A znáš všechny školko děti?“
A on na to:
„Jo, ty obře,
i paní učitelky.“

Naslouchám mu trpělivě,
nestačím se divit.
Všechna jména překvapivě
začne rychle chrlit.

Adámek je chytrý hošík,
nezkazí žádnou legraci.
A co kluci Pavlík, Patrik?
Jsou z nich bezva vojáci.

Alešek chce znát co dít se bude,
Kubík tváří se jak Bárt.
Kdejakou lumpovinu vyvede,
přestože má všechny rád.

Kdo se rád ve školce předvádí?
Že by dva Dominici?
Jeden druhého navádí,
jsou to prostě kluci.

Za to naše Elišky
jsou myšky tiché.
Uklízejí, kreslí si,
jak je jejich zvykem.

Plachá, jemná světlovláska
s Natálkou si hraje ráda.
Je to naše Sofinka,
a doma je velká máma.

Pěkné oči, hnědý vlásek,
je náš milý Nikolásek.
Sebík se svým kamarádem
medaile rád dostává,
ví kdo u nás u Včeliček
první místo vyhrává.

Michálek a Matyášek
jsou nerozlučná dvojka,
řádí spolu, dovádějí,
všechny kolem zaměstnají.

Laurinka a Terezky
rády kreslí, parádnice,
přály by si šaty, šperky,
mít jich plné truhlice.

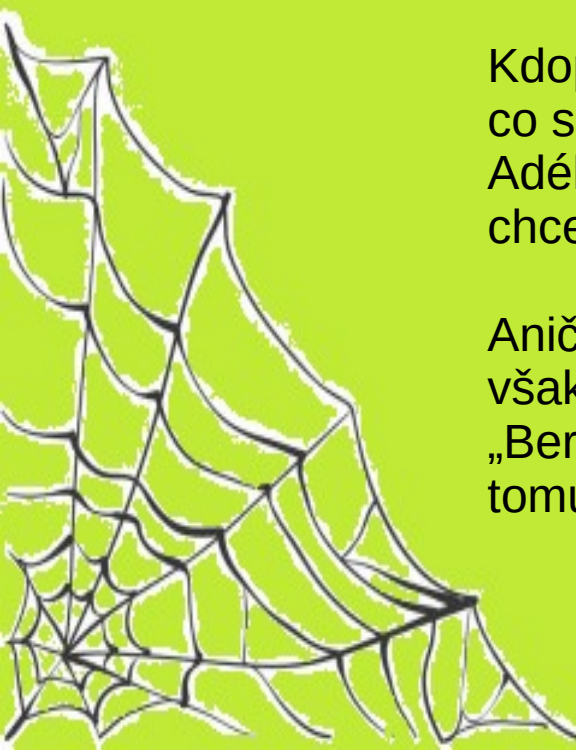
Verunka a Markétka
si s panenkami rády hrají,
a Daneček s Jáchymkem
jako správní tátové,
v kuchyňce jim pomáhají.

Pét'a chvíli neposedí,
stejně jako Kuba.
Chvíli sem a chvíli tam,
není s nimi nuda.

Pak tu máme myslivce
co divočáky loví,
na posedu s tatínkem
Tomášek rád sedí.

Kdopak všechno musí znát,
co se šustne kolem?
Adélce to nedá spát,
chce to vědět honem.

Anička se usmívá,
však oblékat se nechce!
„Ber si příklad z Honzíka,
tomu to jde lehce.“

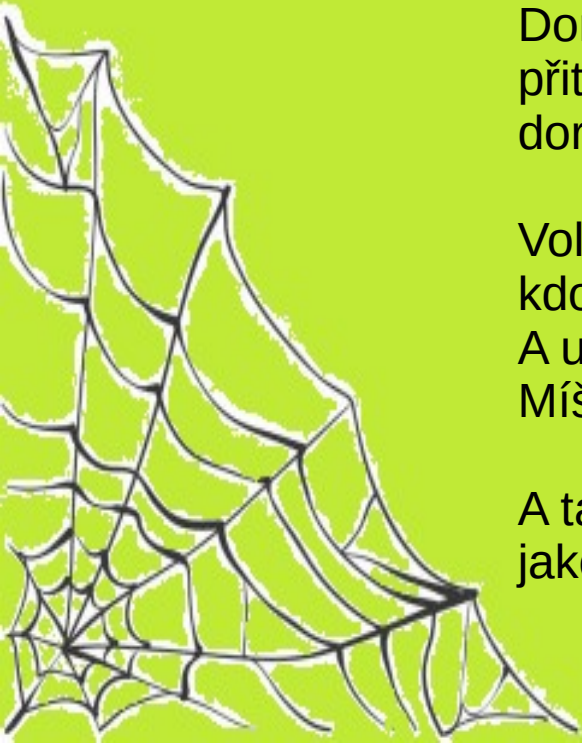
Jaroušek je velkým spáčem,
vzbudit ho, to není lehké.
Kristiánek se budí s pláčem,
je to naše kuřátko křehké.

Béd'a si rád maluje,
Pavlík staví velké kostky,
Maruška zas pracuje,
s chlapci staví vláčkům mostky.

V kuchyni rád kuchtí, vaří,
Dominiček s kamarády,
přitom všichni štěstím září,
dortíků mají hromady.

Volám nahlas: "Hrdinové,
kdo se nejdřív objeví?"
A už jsou tu Karolínka,
Míša, Tonda a to se nám uleví!

A tak končí jeden den, kdy jsem
jako Spiderman.

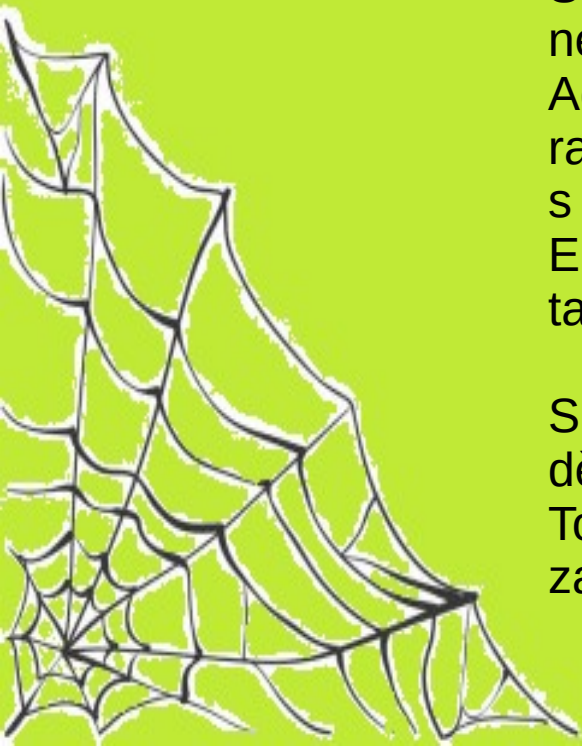

Kdopak nám tu jezdí, troubí,
že by to byl Ríša?
Staví garáž pro Mc Queena,
pomáhá mu Míša.

A co sestra Adrianka,
to je ale atletka!
Tančí, cvičí, otáčí se
jako pravá baletka!

Simonka zas brebentí,
není k zastavení,
Adámek se nevzdá lehce,
raději běží na dvorek
s tátou zahrát fotbálek.
Eliška je ještě malá,
tak si hraje s mamkou doma.

S Michaelkem všechno šije,
dělá svoje alotrie !
To neplatí na Jiříčka,
zajímá se o autíčka!

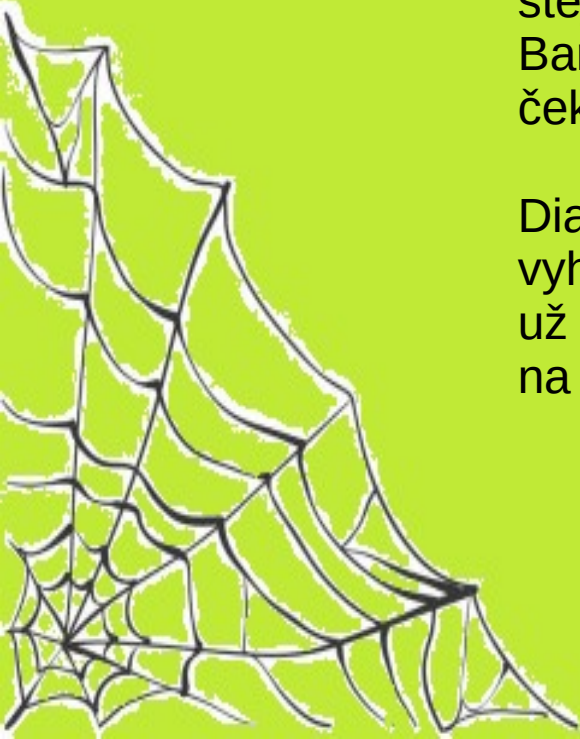

Mareček je pravý polda,
kolem stolu plíží se,
vytahuje svoje pouta,
chystá se na lupiče.

Kousek od nich Jožka s Tomem
chystají si hadice.
Běží honem hasit oheň,
hrají si na hasiče!

Štěpánka je tady nová,
stejně jako Viktorék,
Barborka se raději schová,
čeká až přijde tatínek.

Dianka je prima holka,
vyhlíží Denisku z okna,
už se těší do školky
na kluky a na holky.

Barunka přemýšlí co zasadí na zahrádce,
Adriánek poslouchá zvony v dálce,
pak se houpou na houpačce.

Fanoušek sleduje veverku,
Tobík střídá Apolénku,
na chodníku už startuje motorku.
„Pozor, zatoč, holenku!“

Jůlinka hned napodobí
jak veverka skáče,
ještě Karolínka se přidá,
je jak malé ptáče!

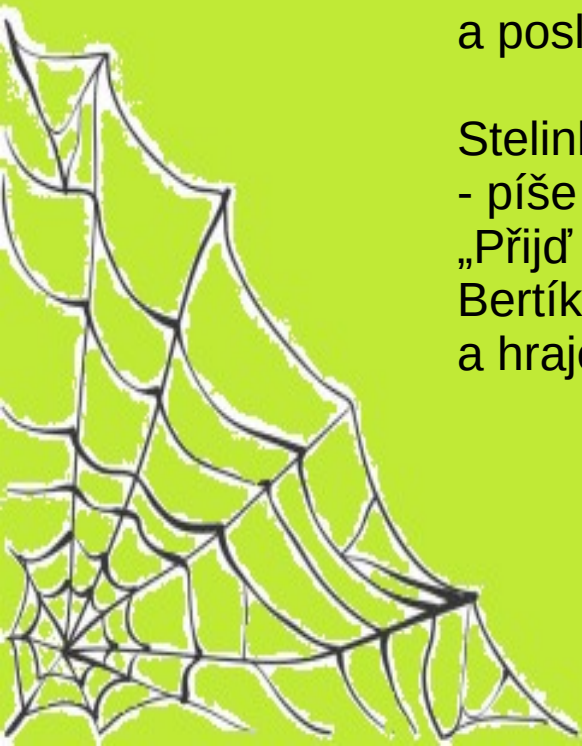
Co Matyášek s Filípkem?
Ti běhají za míčem,
teď jednu starost mají,
kolik gólů spolu dají.

Houpačka jde na dračku,
zlákala i Klárku, Kačku,
a Mireček u klouzačky
sleduje mravenčí značky.
Ondra se hned přidá,
nic kolem ho nezajímá.

Vojtu jen tak nevyruší,
na tabletu něco řeší.
Ještě že má školičku
a poslechne babičku!

Stelinka maluje na chodník,
- píše vzkazy pro maminku:
„Přijď si brzy pro Stelinku.“
Bertík vezme lopatičku
a hraje si na písčku.

Šimonek a Oliverěk
staví z větví domeček,
a Tomášek v zemi hrabe:
„Kdepak je ten krteček?“

Martínek si zpívá,
na Aničku se usmívá,
ta Kubovi vysvětluje
jak si kytka vlastně žije:
„Jen chce trochu vodičky,
sluníčko a včeličky.“

Davídek je zvědavý
a tak se k nim posadí.
Ondrášek s Mikuláškem
spatří včelku se čmeláčkem,
poletují jen tak kolem
a svět je cítit jarem.

Děti kolem běhají,
smějí se a pošťuchují.
Ve školce je každý rád,
každý je náš kamarád.

Alena Ramešová
Aranka Jarošová

